

[Arbejdsministeren.]

lige muligheder, og der har været så nogenlunde enighed om den ordning, som jeg ikke skal gå nærmere ind på, da den allerede har været omtalt under debatten her. Det er klart, at gennemførelsen af en enkepension vil medføre forøgede omkostninger for Arbejdsmarkedets Tillægspension, og det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Henry Christensen nævnte her fra talerstolen, at det ved et skøn fra en dygtig aktuar, professor Sparre Andersen, var beregnet til at andrage en forhøjelse af bidraget på omkring 20 pct. Det har været indgående drøftet, hvorvidt man skulle foretage en sådan forhøjelse af bidraget på nuværende tidspunkt, men bl. a. under hensyn til selve ordningens karakter, den omstændighed, at der jo i alle tilfælde vil gå en del år, i det mindste 10 år, før der kan blive tale om udbetalinger, har man fundet det rigtigst, at der gives den kommende ledelse af Arbejdsmarkedets Tillægspension tid til nærmere at vurdere forholdene omkring enkepensionsordningen, omkostningerne hertil samt mulighederne for selv at fastsætte, hvorledes og på hvilket tidspunkt bidragene til ordningen skal reguleres for at skabe dækning for de øgede forpligtelser.

Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen rejste spørgsmålet om de 25 års enker, som fra det 62. år vil kunne opnå pension. Det ville jo forudsætte, at den pågældende var blevet gift i 15 års alderen. Det forekommer ganske vist, men det er i alle tilfælde noget ganske usædvanligt. I øvrigt hænder det jo også, at man bliver gift igen, og så bortfalder pensionen, men kan komme til udbetaling igen, for så vidt ægtefælle nr. 2 falder bort.

Et andet meget vigtigt spørgsmål, som jeg i øvrigt var inde på i fremsættelsestalen, var spørgsmålet om dispensationsreglerne, hvad der vist har været eller er blevet så nogenlunde enighed om at det ville være en meget vanskelig ting at administrere. Det drejer sig jo her først og fremmest om lønmodtagere, der er omfattet af en allerede bestående pensionsordning, og det vil for de flestes vedkommende utvivlsomt være visse grupper af funktionærer.

Også hvad dette spørgsmål angår, gjorde jeg allerede ved første behandling og ved

fremsættelsen opmærksom på, at regeringen ikke havde lagt sig fast på det forslag, som var udarbejdet, og som jo meget hurtigt skulle fremsættes i det høje ting, men at jeg var rede til at drøfte formerne for dispensationsregler med henblik på at sikre, at alle kom med, for det var rimeligt med en yderligere pensionssikring. Det var på den måde, jeg på daværende tidspunkt udtrykte mig. Det nu fremsatte ændringsforslag er måske nok noget mere vidtgående, for så vidt som det går ud på at lade dispensationsbestemmelsen helt udgå, således at alle lønmodtagere, uanset om de har en mere eller mindre god pensions- eller efterlønsordning, vil blive omfattet af Arbejdsmarkedets Tillægspension; men jeg synes dels, at den er i bedre overensstemmelse med helhedsløsningens forudsætninger, og jeg synes også, at det må være rigtigt at fastslå, at man derved undgår en mulig forskelsbehandling af ensartede ordninger. Det kan der nemlig godt blive tale om f. eks. på grund af de i enkelte tilfælde afvigende styrkeforhold, som der kan være på arbejdspladserne. Jeg synes også, at man opnår — det har også været fremhævet fra anden side — væsentlige administrative lettelser, og at man derved i relation til tillægspensionen giver alle lønmodtagere under private ordninger samme stilling som den, der forudsættes at blive tjenestemændene til del.

Jeg vil gerne sige, at der er jo ikke vedtaget noget om, hvorvidt tjenestemændene skal omfattes af denne ordning eller ej, men jeg vil gerne understrege, at allerede i tillægspensionsudvalget var man af den opfattelse, gav udtryk for den, og regeringen tilsluttede sig dette synspunkt, at for så vidt der ikke på anden måde mellem tjenestemandorganisationerne og finansministeren kunne opnås enighed om en ordning dels i relation til indførelse af fuld folkepension, dels i relation til gennemførelsen af denne ordning, så skulle tjenestemændene have mulighed for at blive omfattet af denne ordning. Jeg synes ikke, der er noget at sige til, at der ikke er truffet nogen ordning endnu, fordi tjenestemændene selvsagt dels vil afvente behandlingen af dette forslag her, dels vil se, på hvilken måde spørgsmålet om fuld folke-